

αρένα

αρένα, η, ουσ. [<λατιν. arena (= άμμος)], ο στίβος, ιδίως για ταυρομαχίες· η κονίστρα·

- *έγινε αρένα*, έγινε μεγάλη αναταραχή, μεγάλη αναστάτωση, μεγάλη φασαρία: «πες ο ένας, πες ο άλλος, στο τέλος αρπάχτηκαν κι έγινε αρένα το μαγαζί». Αναφορά στην ισπανική ή στη ρωμαϊκή αρένα·

- *η αρένα της ζωής*, το πεδίο αγώνων και δράσης στη ζωή: «μικρός μικρός βγήκε στην αρένα της ζωής»·

- *τα κάνω αρένα*, επιφέρω μεγάλη καταστροφή, ιδίως σε ένα κλειστό χώρο: «κάθε φορά που θυμώνει πολύ, τα κάνει αρένα μέσ' στο σπίτι του».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας